Contractie ontleed

19 november 1975
lezing 235

“Wees gegroet en gezegend mijn dierbare vrienden. Moge liefde en waarheid jullie allen hier in deze ruimte omgeven. Moge de lezing van deze avond jullie helpen om ondanks menselijke belemmeringen steeds meer je allerdiepste wezen te beseffen en te verwerkelijken.

Het pad is een spiraalbeweging, dat weten jullie. Jullie hebben dit gehoord en ervaren. Elke ronding van de spiraal is een nieuw niveau en bij het betreden van iedere laag moet er een nieuwe en diepere verbintenis worden gemaakt. De ronden of cirkels zijn niet gesloten, ze hebben openingen. Als je zo’n nieuwe opening ontdekt is het nodig je opnieuw te verbinden op een nog dieper niveau: om te laten gaan en om God toe te laten, om alles van jezelf aan de waarheid te geven - de waarheid van het zijn - en je niet langer voor je waarheid te verbergen. Die waarheid kan veel verschillende gezichten hebben. Het is aan jou om erachter te komen met betrekking tot welke speciale waarheid jij geroepen bent onder ogen te zien en zonodig te veranderen. Iedere ingang tot een ronde vertegenwoordigt zo’n fase van vernieuwing van je verbintenis op een dieper niveau.

Dikwijls weet je niet goed waar je innerlijke pad je organisch toe oproept, met welk speciaal aspect of welke kant van je persoonlijkheid je moet leren omgaan, welk aspect je - als dat nodig is - moet veranderen. Zolang je nog rondtast, misschien zelfs zonder het te weten, voel je je achter wolken en lijkt het alsof je leven zich samen trekt tot een crisis. Dit is een periode van beproeving, die je in de gelegenheid stelt om erachter te komen wat je moet weten, zien en veranderen; waartoe je je opnieuw moet verbinden. Zonder deze tijdelijke duisternis zou je je nooit gemotiveerd gaan voelen om het noodzakelijke onderzoek aan te gaan. En op het moment waarop je de betekenis van deze periode, deze fase op je pad inziet en ervaart als een zinvol deel dat past in het geheel, heb je de

toets doorstaan. Dan heb je de nodige kennis beschikbaar vanuit het diepst van je wezen; dan kun je je verbintenis specificeren, waar en hoe dat het beste is. Bijvoorbeeld het afleggen van oude gewoonten in je denken en voelen, je reageren, willen en zijn. Op dat moment ben je een nieuwe ronde ingegaan en bevind je je dieper in de spiraalbeweging die je leidt naar de schat van je innerlijk universum.

Op de buitenste ronde van die spiraal ervaar je het leven als een gebeuren zonder verband. Gebeurtenissen schijnen zinloos, alles lijkt willekeurig. Nu en dan voel je je gelukkig en vervuld, of voel je dat je verlangens bevredigd zijn, maar toch heft dit nooit je innerlijke angst op dat je een hulpeloos strootje in de wind bent, dat je leeft in een wereld zonder enige reden. Je krijgt je vervullingen even toevallig als je tragedies en je crises, althans zo komt het je voor. In dit stadium ben je in je bewustzijn nog zover verwijderd van innerlijke oorzaken, dat je de effecten ervan als chaotische toevalligheden ervaart. Dit is de reden waarom je, zelfs al zijn je verlangens vervuld, zelfs al leef je in gezondheid en in materiële zekerheid, je je toch veel onzekerder en veel banger voelt, dan wanneer je diepere ronden op de spiraal van je groeiend bewustzijn bereikt hebt en dán door een periode van verwarring, duisternis of crisis gaat. Dan begrijp je misschien al de betekenis van zo'n periode en daardoor voel je diep in je de zekerheid dat het allemaal zinvol is. Geluk dat je als toeval voorkomt behelst geen zekerheid. Als je in die staat geluk hebt ben je altijd bang het weer te verliezen en als je het verliest, heeft het verlies geen zin of verband, net zoals de gelukkige toestanden zelf ook geen zin hebben of verband houden met een diepere levensbetekenis.

Als je vooruitgang boekt en dieper komt in deze spiraal en je op een dieper niveau verbindt je opnieuw aan je God en je waarheid, ga je beetje bij beetje zien dat de dagelijkse gebeurtenissen nog een andere betekenis hebben; een herkenning die een wezenlijke betekenis geeft aan je leven. Terwijl dit gebeurt in de praktische zaken van je leven, gaat de kosmische werkelijkheid voor je open. En van hieruit gaat er van de diepere ronden op de spiraal een licht en een geluksbeleving uit die er niet kunnen zijn tenzij je je op die nieuwe niveaus voortdurend nieuwe verbintenissen aangaat op deze specifieke punten. En het is aan jou om ze te vinden. Dus als je een nieuw punt in je spiraal bereikt lijkt het vaak moeilijk en vol beproevingen. Toch zijn zulke beproevingen nodig. Waren ze er niet, dan zou je de diepere zin niet kunnen vinden van *alles wat je overkomt*, van alles wat er, voor jou persoonlijk of in het algemeen, in je leven gebeurt. *Naarmate jij de betekenis ervan beter inziet neemt je zekerheid toe*.

In de lezing van vanavond zullen we het begrip ‘contractie’ ontleden. Vele jaren geleden (in jullie aardse tijdsdimensie) gaf ik een lezing over de principes uitbreiding en samentrekking, ofwel expansie en contractie, en het zogenaamd statische principe.[1] Het is van belang, vrienden, deze lezing weer in je herinnering terug te roepen of hem nog eens over te lezen opdat de lezing van vanavond meer betekenis voor je krijgt. Ik zal me in het bijzonder concentreren op het principe van samentrekking (contractie). Want er is zoveel wanbegrip, er zijn zoveel misvattingen hieromtrent in jullie wereld van dualiteit. In dat dualisme stellen jullie je je voor dat contractie negatief en slecht is en expansie positief en goed. Hoewel dit op bepaalde niveaus waar kan zijn, is het niet waar op zich. In dit opzicht kun je de ontwikkeling van je eigen ziel vergelijken met het beeld van een spiraal.

In de zeer vroege ontwikkelingsstadia van een menselijk bewustzijn zijn de staat van expansie en contractie beiden even pijnlijk en negatief. Als de ziel zich begint te ontwikkelen en te groeien, wordt een nieuwe fase of ronde op de spiraal betreden. Op dat niveau kan expansie positief en contractie negatief worden. Geleidelijk verandert de beweging weer en op een ander niveau - of ook wel gelijktijdig - kan dit weer omgekeerd worden. Dan kan expansie zich negatief voordoen en contractie positief. In stadia van nog verdere evolutionaire ontwikkeling worden beiden, expansie en contractie, positief.

Laat ik jullie tonen hoe expansie en contractie zowel positief als negatief kunnen zijn. Dit is iets wat jullie nu nog niet begrijpen. Jullie begrijpen wel heel goed dat expansie in positieve zin, de uitgaande beweging zich voordoet als uitreiken en geven, als jezelf beschikbaar stellen voor nieuwe en mooie bewustzijnstoestanden. Het is een expressie die in hoge mate levendig en creatief is; actief en agressief in de beste zin van dat woord. Het betekent dat je doordringt naar nieuwe rijken van zijn, voortkomend uit je innerlijke rijkdom, scheidingsmuren afbrekend. Het houdt moed en kracht in. Het is een actieve kracht die zich zelf naar buiten stuwt. Op universeel niveau is het de kracht die de leegte doordringt en verlevendigt.

Wat kunnen de negatieve kanten van expansie zijn? Als expansie zich uit als negatieve agressie, als een vijandige, veroverende kracht die zich niets van anderen aantrekt, dan schept ze eerder meer dan minder scheiding en

[1] Lezing 55 ‘Drie kosmische principes: uitbreiding, inperking en rust’ en lezing 187 ‘Omgaan met expansie en contractie’ (Noot vertaler)

staat ze dus in contrast tot positieve expansie.

Contractie kan ook negatief zijn, en op die manier is ze jullie heel bekend namelijk als er een sterk terughouden is, een krampachtigheid, een weigering om te stromen en te geven. Het is een zoeken naar veiligheid door isolatie en afgescheidenheid. Het is een naar binnen gerichte beweging, die in gang gezet wordt door angst, wantrouwen, niet willen geven en verkeerde ideeën omtrent wat veilig en wat onveilig is. Het wordt in bedwang gehouden in je innerlijke wereld, maar niet met het doel de rijkdommen van je innerlijke wereld naar buiten te brengen om ze te verbreiden, wat wel zo is met contractie in positieve zin, maar hier is het eerder een weigering om je te bewegen, uit te reiken, lief te hebben, te vertrouwen en te geven.

Contractie in positieve vorm heeft een werkelijk prachtige betekenis. Dat is een bijeenbrengen van alle krachten; wat er verzameld is in de toestand van expansie wordt nu opgeslagen in het zelf. Het wordt verwerkt, geassimileerd. Het betekent dat je reikt naar de diepten van je oneindige, goddelijke werkelijkheid om de schatten uit die diepten van jezelf naar buiten te brengen. Expansie betekent dat je deze stroom de wereld in laat vloeien, maar om dat te kunnen doen moet er eerst contractie in positieve zin zijn. Contractie betekent het inzamelen van de rijkdommen van de goddelijke schepping in het innerlijk universum, om ze dan in het uiterlijk universum te brengen. Expansie betekent het inzamelen van de rijkdommen van het uiterlijk universum, om ze dan naar binnen te brengen.

Zo zien jullie vrienden, er is hier sprake van twee bewegingen. De expansieve, uitgaande beweging brengt naar buiten wat verzameld werd en gerijpt is in de toestand van positieve contractie. In de staat van positieve contractie wordt tot rijpheid gebracht wat er verzameld is. Het is een hernieuwd delven in de diepste lagen van goddelijkheid. Wat gedurende de periode van expansie in de ziel is binnengebracht, versmelt met wat klaar is om naar buiten te komen.

Het is een ontmoeting van twee bewegingen in de ziel, waarin tegelijkertijd de vorige periode verwerkt en geassimileerd wordt en de volgende voorbereid. De inzamelende beweging in haar positieve verschijningsvorm lijkt geenszins op de negatieve contractie. Er is geen angst of wantrouwen of onwilligheid tot geven, noch valse veiligheidsmaatregelen. Veeleer ligt er liefde in vervat, even puur als in de positieve expansie. Het is een ingaan in het zelf, met het doel het universele,

scheppende proces op harmonieuze wijze te dienen en tot vervulling te brengen. Zou dit ooit als negatief kunnen worden aangemerkt?
In positieve contractie zamel je in van buitenaf, als een golf die in zichzelf terugrolt om zich naar binnen te trekken en dan weer naar buiten te bewegen. Dit is de altijd aanwezige hartslag van het leven, die je in de hele schepping, in ieder creatief proces terug vindt. Niets kan worden geschapen zonder dit drievoudige beginsel waar we het over hebben, noch het kleinste, eenvoudigste object, noch een wereld of heelal, een materiële of spirituele werkelijkheid.

Natuurlijk is het allemaal één universum, zowel buiten als binnen. Maar de beweging wisselt af. Vanuit het menselijk gezichtspunt biedt het innerlijk heelal andere rijkdommen en sferen dan het uiterlijke. Het innerlijk heelal biedt het materiaal dat benut en naar buiten gebracht moet worden om het uiterlijk heelal vorm te kunnen geven. Het uiterlijk heelal geeft slechts weer wat in het innerlijk heelal in een nog ongedifferentieerde vorm bestaat. Dan herschept het uiterlijk heelal zichzelf, verdubbelt de innerlijke krachten en manifestaties van het innerlijk heelal en brengt deze krachten weer terug om het innerlijk te voeden. Zo voeden het innerlijk en het uiterlijk universum elkaar, over en weer.

Zoals jullie weten moet er tijdelijk een pauze zijn tussen iedere wisseling van expansie en contractie. Dat noemen we het statische beginsel, bij gebrek aan een beter woord. Bij het begrip ‘statisch’ moet je niet denken aan stagnatie. Statisch betekent hier veeleer *rust geven*, *het proces laten rijpen* zodat na iedere contractie die fase van rustige rijping zal inzetten. Dit drievoudige principe bestaat in iedere scheppingsfase. De schepping is ondenkbaar zonder deze drie aspecten. Toch associeer je in je bewustzijn het expansiebeginsel met de scheppende beweging, terwijl je het contractiebeginsel als destructief opvat. Het bestaan en het belang van het statische beginsel wordt dan volledig ontkend. Dit is een vergissing. Daarmee wordt je denken gefixeerd en afgesloten voor de waarheid.

Wanneer een fase van contractie zich aandient moet je zelf uitmaken. Van te voren denk je dan al automatisch dat het ongewenst en slecht is en dat je het niet zou moeten toestaan. Als gevolg daarvan voorkom je dat je de scheppende beweging in haar geheel met liefdevol begrip doormaakt, verwelkomend wat zich ontvouwt, er in meegaand, erbij helpend met je rede en je wil. In plaats daarvan belemmer je het proces door je houding en je ideeën. Want zoals je gelooft, zo zul je ook ervaren. Als je gelooft dat contractie slecht is zul je alleen de negatieve kanten ervan ervaren en

lukt het je niet te zien dat juist die verschijnselen, die er zo negatief uitzien, enorme zin en betekenis hebben, dat ze noodzakelijk, weldadig en juist héél positief voor je zijn.

Je onjuiste idee dat contractie negatief is maakt dat je slechts oordeelt over één aspect van het drievoudige, scheppende beginsel. In je beoordeling richt je je aandacht alleen op het negatieve, en dat is vaak maar een heel oppervlakkige kant die er los van staat, los van het geheel. Zo'n beperkt blikveld sluit de mogelijkheid uit om nog iets anders te zien of te beleven dan wat jij ziet en gelooft. Je verliest het zicht op de vernieuwende aard en betekenis ervan. (Even tussendoor: omgekeerd geldt hetzelfde voor het expansiebeginsel: hoewel je natuurlijk weet dat negatieve agressie bestaat, herken je het zelden als het gaat om de negatieve uitdrukking van de expansieve beweging). Je voedt jezelf met de woorden: 'Contractie is slecht, negatief, ik moet zorgen dat ik daar niet in terecht kom'. Zo mis je nu net de weldadige betekenis van je contractiefase.

Er zijn veel overlappende, in elkaar overgaande spiraalbewegingen met betrekking tot dit principe. Eén niveau van je persoonlijkheid kan in een gegeven fase van je ontwikkeling uitbreiding behoeven. Maar om deze uitbreiding werkelijk zinvol te doen samenvallen met je totaalplan, moet er op een ander niveau contractie plaats vinden. Dit kan er nu misschien ingewikkeld uitzien, maar je zult begrijpen, je zult zien dat dit buitengewoon belangrijk is. Als je je niet volledig, in de meest positieve zin, geeft aan de contractie van één aspect van je persoonlijkheid, kan de expansie op een ander niveau niet heilzaam zijn. De expansieve beweging kan zich alleen maar harmonieus en in een zinvol patroon op het ene niveau manifesteren als je op het andere niveau toegeeft aan de contractie en er zo het meeste profijt van hebt.

Totdat je door het proces van zuivering en transformatie een bepaalde staat van zelfbewustzijn hebt bereikt, ben je je helemaal niet bewust van deze gelijktijdige werking op twee niveaus, op het ene expansie, op het andere contractie. Je bent alleen maar met het meest oppervlakkige niveau verbonden en gaat voorbij aan iedere andere beweging die in je omgaat, iedere andere werkelijkheid in je. Maar naarmate je bewustzijn groeit word je je ook bewust van dit tweeledige, ogenschijnlijk tegenstrijdige verschijnsel. Als je zover bent is dat echt een wonderlijk ontwaken, een teken dat je met meer niveaus van werkelijkheid verbonden bent. Het betekent ook dat je deze andere niveaus kunt

opmerken en vertrouwen, en dat maakt het je zoveel gemakkelijker om met het tot uitdrukking komende niveau om te gaan. Het werpt een nieuw licht op al je ervaringen. Een echt evenwicht komt op die wijze tot stand. Daarom is het noodzakelijk dat je ophoudt je perioden van contractie als slecht te zien. Je hindert jezelf op die manier, je maakt je er blind voor en dan maak je er echt een negatief verschijnsel van. In deze blindheid raak je als het ware in contractie over je contracties, en dan wordt het een toestand waar je niet meer uitkomt. En natuurlijk is dat werkelijk ongewenst en ongezond. Maar als je ten volle de betekenis uit je contractiestaat weet te verkrijgen, zal het niets negatiefs meer voor je zijn. Het wordt een harmonieus inzamelen waaruit iets nieuws zal voortkomen, en waarbij het ontvankelijk vermogen afwisselt met het actieve beginsel

Dat is alweer een nieuwe gedachte voor jullie. Jullie denken dat het actieve principe altijd actie betekent en het ontvankelijke principe altijd ontvankelijkheid. Maar dat is niet zo. Een uiting van activiteit op het ene niveau moet zich, wil het zich harmonieus ontwikkelen, omwenden en ontvankelijk worden op een ander niveau en omgekeerd. Als je het stromen en de betekenis van contractie en expansie in de spiraalbeweging evenwichtig aanvoelt, dan zie je dat wat het ene moment in één fase uitgaande activiteit was, in het volgende moment ontvankelijkheid wordt. En dan weer omgekeerd. Dan is dit harmonie, de harmonie van het leven.

Contractie is even noodzakelijk als expansie. Het hoort bij de ritmisch kloppende beweging die alle leven doordringt. Zonder dat kan geen schepping bestaan. Ik nodig jullie uit vrienden, diep in jezelf te voelen waar, wanneer en hoe jouw contractie deel is van je scheppende proces, hoe je dat kunt aanmoedigen en hoe je dat kunt benutten voor de volgende uitbreidende beweging. Voel in jezelf hoe zij beide scheppend en nodig zijn en je diepste wezen helpen ontvouwen. Je wilt je diepste wezen naar buiten brengen, want dat is je uiteindelijke werkelijkheid.

Vele nieuwe diepten van levenservaring zullen zich voor je openen als je voortgaat op dit pad, als je de harmonie van expansie en contractie volgt en in hun afwisseling tot rijping laat komen, als je hun in en uitreikende beweging toelaat, de uitreikende voedend van binnenuit, de naar binnen reikende voedend van buitenaf. Dit is de dans van het leven. Voel de realiteit en de muziek van deze woorden, nee niet zozeer met je verstand, maar voel ze in je diepere bewustzijn. Als je je positieve wil oefent om niet langer de moed te ontkennen om in het beste van jezelf en van het leven te geloven, word je gedragen door de grotere kracht van datgene

wat je uiteindelijk bent. Dat gaat voorbij aan je kleine verstand waarmee je zo gewend bent om je kostbare veiligheid in de hand te houden. Er is een veel grotere veiligheid en die komt als je de moed hebt om in het beste te geloven; niet als wensdromerij, niet uit angst voor het kwade, maar in de kracht dat er niets in je is wat je niet kunt zien en doorheen kunt, in het weten dat er alleen maar licht is aan het eind van iedere donkere doorgang. Naarmate jullie dit steeds meer gaan doen zullen jullie zien dat wat zich als negatief laat aanzien, de zegen is van het volgende niveau dat naar de oppervlakte drijft.

Nu zal ik 'De Kracht'[1] geven, en nog enkele vragen beantwoorden. Voordat jullie je verbintenis uitspreken, zeg ik jullie allen dat 'De Kracht' deze keer bijzonder sterk is. Dit is een verschijnsel dat sterk verband houdt met het onderwerp van deze lezing. Fysiek drukt het zich zwak en beperkt uit, maar het innerlijk leven dat eruit voortkomt is sterker dan ooit."

VRAAG: Ik vraag vanavond om 'De Kracht' om mij te helpen mijn innerlijke gevoelens bloot te leggen en mijn hart te ontdekken. Jarenlang heb ik mijn gevoelens onderdrukt en nu ik er naar verlang vind ik het zo moeilijk ze te leren kennen. Ik vraag om 'De Kracht' en om Gods hulp.

"Je moet geloven in jezelf en in de krachten die in je zijn, en ze laten versmelten met de krachten die je nu worden gegeven. Je zult vanuit je diepste wezen willen weten hoeveel schoonheid, leven en ervaringen je wachten, en ik geef je 'De Kracht'. Je wordt gezegend."

VRAAG: Ik wil graag zeggen dat deze lezing vanavond precies het punt raakt waar ik ben, in deze fase van inzamelen, contractie en rust. En mijn verdedigingen tegen mijn seksualiteit en mijn ontkennen van het kleine kind in mij worden langzaam afgebroken op een heel diep niveau, sinds ik mij eraan verbonden heb dieper in mijn lichaam te gaan, het te accepteren en lief te hebben. Ik zie nu dat ik de eerste stap gezet heb op de brug die ik over wil gaan. Ik voel in mijn lichaam de strijd tussen het oude en het nieuwe. Het oude is koppig en moeilijk in

[1] Het Engelse woord 'The Force" is in kringen van Padwerk een begrip geworden. Het is hier vertaald met 'De Kracht'. Bedoeld wordt dat aanwezige leden op een padbijeenkomst zich beschikbaar stellen als intermediair om 'De Kracht' waarover de Gids in deze lezing spreekt door te geven aan diegenen die hun behoefte daartoe kenbaar hebben gemaakt en zo helder mogelijk hebben geformuleerd.
(Noot vertaler)

beweging te krijgen, en het nieuwe wil wanhopig graag veranderen. Het is bedreigend en pijnlijk, maar ik weet dat ik winnen zal en daar bid ik voor. Daarom wil ik graag 'De Kracht' om het nieuwe te versterken en het oude te verzwakken. Ik wil dat kindje laten opgroeien tot een mooie vrouw die ten volle aanspraak kan maken op haar seksualiteit en de vreugde en het plezier ervan kan beleven.

"Zo zal het werkelijk zijn als je het wenst met je hele hart. En ik zeg erbij dat het je erg zal helpen als je telkens weer het gesprek op gang houdt tussen het oude en het nieuwe, en die kant in je die je hebt gehaat en afgewezen, leert liefhebben, de positieve krachten ervan gebruikt en je ermee verenigt. Eerst moet die innerlijke vereniging plaats vinden, voordat de totale stroom en kracht van je seksualiteit zich met een andere entiteit kunnen verenigen. Schep vrede in jezelf, stop ermee jezelf te haten, leer jezelf lief te hebben. Je hebt 'De Kracht' ontvangen. Je bent gezegend. Ga in vrede.

Alles wat ik tot deze mensen zeg kan natuurlijk ook voor vele anderen van nut zijn, en kan een versterkend, krachtgevend element zijn in elk van jullie."

VRAAG: Ik wil graag zeggen dat de lezing vanavond mij heel diep trof en me ook aanwijst waar ik ben. Ik vraag deze avond 'Kracht' omdat ik me door vrees bevangen voel in deze nieuwe fase, in een nieuwe spiraalronde. Over twee weken moet ik voorkomen in een rechtszitting. Ik vraag 'De Kracht' om mijn vrees die erger wordt onder ogen te kunnen zien, om toe te kunnen geven aan mijn angst, waar veel aspecten aan zijn en waar ik nog maar net mee in contact ben. Eén ervan is de gewelddadigheid en de woede waar u me eerder over gesproken heeft en die ik nu net in mijzelf begin te zien en te voelen. Het is een plek in mij die ik lange tijd ontkend heb. Ik voel het nu in me los komen en naar boven komen. Ik vraag 'De Kracht' om de confrontatie met deze plek in mezelf aan te kunnen en om sterk genoeg te zijn om die angst voor mijn gewelddadigheid in te gaan en erdoorheen te gaan. Ik weet dat ik lichamelijk moet werken, maar ook op andere niveaus. Ik vraag om kracht, hulp en leiding om hiertoe in staat te zijn.

"Als ik je 'De Kracht' geef zeg ik je: laat die kracht die op het oppervlak-

kigste niveau er uitziet als geweld en woede naar buiten komen. Breng hem lichamelijk tot uiting en doe het moedig, maar doe het ook blij en verwelkomend met ontvankelijk gemoed, want je weet dat dit je ware sterkte is, alleen, hij uit zich op een misvormde manier en dan nog slechts voor een fractie van een seconde in kosmische tijd gezien. En je kunt deze prachtige kracht benutten als je krachtspotentieel in de beste zin van het woord. Het is de liefdeskracht, de scheppende kracht waarmee je je leven vorm kunt geven. Zie je: dit is de houding die je moet cultiveren. Het is een stap van moed te zeggen: 'Ja, hier is mijn kracht!' En misschien is het maar een kwestie van minuten in die vorm van woede, geweld en wreedheid. Met deze houding van verwelkoming, van positieve verwachting, kun je al spoedig diezelfde kracht tot uitdrukking brengen in een groots halleluja tot je leven, tot jezelf, tot God en je prachtige ontplooiing. Daarvoor geef ik je 'De Kracht'. 'De Kracht' is gegeven, je bent gezegend, ga in vrede."

VRAAG: Sinds ik bij het pad ben en nog veel sterker de laatste maanden, heb ik steeds gevoeld dat ik de waarheid over mezelf of over wat dan ook eigenlijk niet wil weten. Mijn weigering om naar de waarheid te kijken uit zich daarin dat ik me verward voel, dat ik lieg tegen mezelf en tegen anderen, dat ik vervreemd van mijzelf en van anderen, en dat ik een heel sterke, intense weerstand voel tot mediteren en bidden. De laatste tijd heb ik veel gevoelens van hopeloosheid en wanhoop doorgemaakt en ik weet - tenminste verstandelijk - dat dat onwerkelijke, misvormde toestanden zijn. En ik voel heel goed dat deze weigering een uitdrukking is van mijn onwil tegenover het leven, tegenover geven, veranderen, verantwoordelijkheid nemen voor mezelf als vrouw. Maar bij dit alles ben ik ook in contact met een kant in me waarin ik diep verlang de waarheid over mezelf te weten en waar ik mijzelf, met mijn lager en mijn hoger zelf, wil kennen, zonder een van beide te overdrijven of te kleineren. En ik vraag om 'De Kracht' om mij te helpen mijn verbintenis vol te houden, om in mijzelf de waarheid te zoeken, om door de emoties en de ervaringen die ik nodig heb heen te gaan, in waarheid en om te reizen naar de plaats waar ik in waarheid kan zeggen dat ik mijn leven en werken wil wijden aan de wil van God.

"Ik geef je 'De Kracht'. En ook een suggestie: leer jezelf de positieve verbintenis die je zojuist hebt uitgesproken direct te zeggen: "Ik wil de waarheid zien. Ik ben een uitdrukking van het goddelijke. Daar kan ik

volledig één mee worden. Ik kan het beste wat ik heb aan het leven geven en ik kan het beste van het leven ontvangen." Hoe meer je dit met kracht en overtuiging zegt, hoe meer het gaat gebeuren. De moed vatten om het werkelijk te menen en tot uitdrukking te brengen, dat is de stap die je moet nemen. Het zal werkelijkheid voor je worden. Zoals je het uitspreekt, meent en stelt, sterk, blijmoedig, in vertrouwen, zo zal het worden. Alleen dan kan het zo zijn. Ik geef je 'De Kracht'. Je hebt 'De Kracht' ontvangen en hij zal effect hebben. Je bent gezegend.

Lieve vrienden, jullie allen op dit mooie pad beginnen nu ook aan een nieuwe ronde op de spiraal van prachtige ontplooiing. Nog vele, vele onder jullie zijn gereed deze diepere, veel mooiere levenswerkelijkheid te ervaren, waar je gedragen wordt door een weldadige en zinvolle Kracht, een realiteit, entiteit, noem het zoals je wilt. Jullie worden gedragen door iets wat zo sterk en waar is, zozeer verbonden met alles wat leeft, zo zinvol en vreugdevol, dat je er moed voor nodig hebt jezelf te doen zien wat er al is, en niet elke keer weer terug te gaan naar de kleinzielige ontkenning. Richt niet telkens weer je blik op het negatieve en het hopeloze, kijk niet alleen naar wat het leven ontkent, maar zie ook waarin je leven al een veel hogere realiteit uitdrukt. Dat is geen wensdroom, dat is geen vermijden, het betekent niet dat je niet wilt kijken en niet wilt omgaan met wat nog misvormd in je is en wat je je nog bewust moet maken. Maar ik zeg jullie, als je dit steeds weer en eerlijk gedaan hebt, komt er een tijd waarin al je uitingen een andere betekenis krijgen, waarin je niet langer hoeft te zwelgen in het negatieve. Heb de moed om te zien hoe mooi je leven al is en hoe het zich meer en meer ontvouwt, eindeloos voort stromend als de golven van de zee. Welnu, zijn er nog vragen?"

VRAAG: Ja, ik wil graag iets vragen. Het is een vraag die met het Centrum te maken heeft. We zitten middenin een heel ingewikkelde onderhandelingssituatie over het verwerven van de rest van de eigendommen in ons Centrum. Zou u iets willen zeggen over deze transactie, vooral over die ingewikkeldheid ervan, want die staat een heldere en directe oplossing in de weg.

"Weet je, vrienden, het probleem is dat ik het niet zo ingewikkeld zie. (gelach) Wat voor jullie, mensen, zo ingewikkeld lijkt, is vaak niets anders dan de noodzakelijke weergave van twijfels, angsten, negativiteiten, weigeringen en ontkenningen, in het persoonlijke en in het gemeenschappelijke. Maar zo gecompliceerd is het niet. Als je vertrouwen hebt en je best doet en ook een beetje worstelt met die dingen,

dan zal alles gaan stromen, zoals het ook eigenlijk al doet."

VRAAG: Mag ik nog een andere vraag stellen, met betrekking tot de lezing? Kunt u ons enig idee geven van het ritmisch verloop in expansie, contractie en in de statische periode? Is er, in onze tijd uitgedrukt, sprake van veel ritmiek daarin?

"Ja, ja. Elk aspect van ontwikkeling verloopt in een ander ritme; aspecten van individueel, van collectief en van universeel bewustzijn. In je eigen persoonlijk leven heeft de ontwikkeling van de ene eigenschap een ander ritme en tijdsverloop dan de ontwikkeling van de andere. En ook kan de ontwikkeling van eenzelfde kwaliteit verschillende fasen hebben. Dit is de overlapping die ik eerder noemde. Zo is er een voortdurende onderlinge uitwisseling. Verloopt de ontwikkeling harmonieus, dan vormt dat een prachtige melodie. Er is harmonie: al die verschillende spiralen en pulserende kernen creëren een verschillende andere toon in de symfonie die leven heet.

Goed, lieve vrienden. Misschien kunnen jullie wel voelen dat zich hier op fysiek niveau door middel van dit instrument een nieuwe macht, een nieuwe kracht gereed maakt. Misschien proeven en voelen jullie er iets van in deze bijeenkomst.
Jullie allen zijn gezegend, lieve mensen."

In de 'Unedited Lecture' staat aan het einde van de lezing de volgende vermelding: 'Deze heel poëtische lezing werd fluisterend door de microfoon gegeven. Eva besloot om hem te geven in weerwil van haar ernstige keelontsteking. De Gids verwees gedurende de lezing naar haar toestand en gaf aan dat deze lichamelijke zwakte een nieuwe opening voor haar was en dat een nieuwe en sterkere heilzame kracht het padwerk zal zegenen. En de ruimte was werkelijk helemaal gevuld met een energie die krachtiger was dan ooit.' (Noot redactie)

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1975.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'The Anatomy of Contraction'.
Vertaald door An van Dijk in 1982; herzien in 2000 door A. en M. Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2008